DZIENNIK
ZARZĄDU M. LUBLINA.

Redakcja i Administracja Magistrat m. Lublina (parter biuro Nr. 3).

Redakcja i Administracja czynna od 9-ej do 2-ej popoł.

Ogłoszenia (wyłącznie poza tekstem): wiersz petitowy dwuszpaltowy lub jego miejsce 15 groszy.

Prenumeratę przyjmuje Wydział do Spraw Ogólnych (parter biuro Nr. 3).

Prenumerata kwartalnie 2 zł. | **Cena egzemplarza 25 groszy.**

Nr. 7—8. | **Lublin, dnia 7-go Marca 1925 roku.** | **Rok V.**

Terminy płatności podatków i opłat 1925 roku na rzecz m. Lublina.

Podatek od lokali płatny jest w czterech ratach. I-sza pierwotnie 1/I, odroczono na 1/IV, II-ga dn. 1/IV. III-cia dn. 1/VII, IV-ta 1/X b. r.

Podatek od psów—do dnia 1/V r. b.

Podatek od przedmiotów zbytku: od samochodów, pojazdów i koni wierzchowych, broni myśliwskiej dla własnego użytku, płatny jest do dnia 1/V r. b.

Opłaty drogowe od dorożek, wozów ciężarowych, samochodów i innych pojazdów dla celów zarobkowych—do dnia 1/V b. r.

Opłaty za wycier kominów płatne są w 2-ch ratach: I-sza dnia 1/IV, II-ga dnia 1/X r. b.

Opłaty za wywóz śmieci w 2-ch ratach: I-sza—1/IV, II-ga 1/X b. r.

Opłaty za korzystanie z kanałów—w 2-ch ratach: I-sza dnia 1/IV, II-ga dnia 1/X r. b.

Terminy płatności państwowego podatku od nieruchomości ustalone będą Ustawą Sejmową.

Podatki o charakterze dodatków państwowych podatków: obrotowego, dochodowego, od nieruchomości zabudowanych, do patentów akcyzowych, od spadków i darowizn, opłat od umów o przeniesieniu własności nieruchomej,—pobierane sa wraz z podatkami państwowem.

Podatki niestałe: od widowisk, ładunkowy—winny być opłacane przy powstaniu należności podatku

Inne należności, jak i dodatkowo wymierzone podatki i opłaty płatne są po upływie 14 dni od dnia doręczenia wezwania płatniczego.

Wszelkich informacji w sprawach podatkowych udziela Wydział Finansowy Magistratu. Gmach Magistratu, I piętro, pokój Nr. 12—16.

Lublin, dnia 13-go Lutego 1925 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

RUCH SŁUŻBOWY.

Mianowani: W Biurze Komisji Powszechnego Nauczania kanceliści—djetarjusze, Halina Korolkówna i Stanisław Radomski — prowizorycznymi urzędnikami, od dnia 1 lutego r. b., z uposażeniem dotychczasowem.

W Wydziale Zdrowia Publicznego przyjęta tytułem próby na stanowisko mikroskopistki rzeźni miejskiej Zofja Kozińska — prowizoryczną mikroskopistką od dnia 1 lutego r. b. z uposażeniem dotychczasowem.

W Wydziale Finansowym dotychczasowy główny kontroler podatku od napoi alkoholowych Edward Kamiński, urzędnikiem prowizorycznym z powierzeniem czynności sekwestratorskich od dnia 1 stycznia r. b. z uposażeniem w/g V grupy, szczebel *a*, Mieczysław Waniewski, który powrócił z wojska st. kancelistą Oddziału II kasowo-rachunkowego od dnia 11 lutego r. b. z uposażeniem w/g VII-ej grupy, szczebel a.

Zwolnieni: W Wydziale Opieki Społecznej Antonina Dylewicz, Inspektorka ochron od 1 stycznia r. b. na własną prośbę.

Budżet miasta Lublina na rok 1925.

Referaty, wygłoszone na posiedzeniu Rady Miejskiej 29 grudnia 1924 r.

1) Referat Prezydenta miasta.

Budżet na 1925 rok jest siódmym budżetem z kolei, jaki obecna Rada Miejska uchwala; wszystkie poprzednie, dzięki, panującym wtedy warunkom, dewaluacji pieniądza, okresu organizacyjnego, nie mogły być we właściwym czasie uchwalone. Dopiero, z chwilą stabilizacji pieniądza, a więc od pół roku można było przystąpić do opracowania realnego budżetu i jeszcze w roku bieżącym przedstawić go pod obrady Rady Miejskiej.

Jest to budżet zwyczajny, obejmujący tylko rzeczy niezbędne, a więc: koszty administracji, koniecznych renowacji, reperacji bruków planowo traktowanych, konserwacji egzystujących objektów.

Budżet nadzwyczajny, obejmujący wydatki nadzwyczajne, a więc między innemi budowę inwestycji takich, jak hale targowe, rzeźnia, wodociągi, kanalizacja, elektrownia i tramwaje wejdzie pod obrady Rady Miejskiej w najbliższym czasie. Budżet zwyczajny na rok 1925 podzielony został na dwie części—I—administracyjną i II—przedsiębiorstw miejskich.

Budżet administracyjny wyraża się w dochodach kwotą 2,149,085 zł, w rozchodach—2,105,047 zł, a więc niedużą nadwyżką 44,038 zł.

Budżet przedsiębiorstw miejskich w przychodach i rozchodach zamyka się kwotą 554,501 zł, ponieważ są to przedsiębiorstwa użyteczności publicznej, prowadzone tylko bez strat z minimalnymi zyskami.

Polityka finansowa pomimo szeregu ustaw o uregulowaniu finansów komunalnych nie dała nam jeszcze podstaw pewnych do osiągania dochodów i dlatego pomimo usiłowań nie tworzenia podatków nowych — ilość podatków nie owiele się zmniejszyła.

O ile zestawimy procentowo budżet na rok 1925 z tegorocznym, to mamy pozycję na wydatki personalne 38,8% całego budżetu na rok przyszły (1925), kiedy w budżecie tegorocznym pozycja ta sięgała do 58% budżetu całego; wydatki na Opiekę

Społeczną wzrosły, ponieważ—w myśl Ustawy—miasto powinno subsydjować 4 instytucje o dobroczynnym charakterze.

Udział miasta w utrzymaniu Policji Państwowej ustalono na kwotę 62,224 zł. w ubiegłym roku wstawiono 138,075 zł. 80 gr Jest to dla Lublina wydatek niewspółmiernie duży w stosunku do innych miast, to też szereg memorjałów zostało wysłanych do Ministerstwa Skarbu i do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych. Mamy nadzieję, że zostaną uwzględnione, narazie wstawiamy sumę 62,224 zł.

Pozycja na cele społeczne, kulturalno-oświatowe wzrosła do 22 000 zł, pozycja wydatków na cele szkolnictwa powszechnego też wzrosła.

W roku ubiegłym pomimo ciągle jeszcze anormalnych warunków do rozwoju życia społecznego, pomimo ciągłego szukania nowych dróg podatkowych, kasowania istniejących, wprowadzania nowych, potrafiliśmy, nie obciążając zbytnio mieszkańców podatkami, bo przy budżecie zwyczajnym opodatkowanie sięga do wysokości 12,87 gr na głowę (ogólne obciążenie 21 zł na głowę), życie w mieście naszem przybierało coraz to normalniejsze warunki. Zarząd miasta starał się wedle możności zapewnić obywatelom swoim coraz to więcej wygód.

Pomimo, że innych źródeł dochodów nie mamy, miasto w czasie ostanich paru lat wykupiło gazownię, nabyło 65 morgów ziemi, wykończyło 2 gmachy szkolne, z których gmach na Czwartku może służyć za wzór nietylko szkół powszechnych, ale i średnich Powiększenie Osady dziecięcej, remont Teatru, ułożenie kilku bruków nowych i ciągła konserwacja starych, nabycie cegielni i kolonji Ostrówek, (ta dzięki swej odległości zawiodła nasze oczekiwanie)—to dorobek ostatnich paru lat.

Naturalnie usterki w gospodarce miejskiej są, będą i być muszą, jednak przychodząc do Rady Miejskiej z budżetem zwyczajnym na rok 1925, zaznaczyć należy, że Zarząd miasta pełen był najlepszych intencji w stosunku do obywateli miast i w miarę sił i możności starał się uwzględnić wszelkie zarzuty, zażalenia i niezadowolenie.

Dlatego to apeluję do p. p. Radnych, aby z taką samą dobrą wolą i troską o dobro miasta przystąpili do rozpatrzenia budżetu na 1925 rok i uchwalenia go w tym jeszcze roku.

2) Referat Ławnika Magistratu R. Slaskiego

Świetna Rado! Po raz pierwszy od powstania Samorządu miejskiego rozpatrywany jest przez naszą reprezentację preliminarz budżetowy na następny okres gospodarczy przed rozpoczęciem tego nowego okresu.

Do tej pory systematycznie w gospodarce miejskiej trwał stan ex lex i nie wykonywaliśmy planu gospodarczego, który w poprzednim okresie byłby opracowany, przedyskutowany i uchwalony. Od roku 1925 odbiegamy od tej niedawnej przeszłości i wyrażamy nadzieję, że już w przyszłości preliminarz budżetowy będzie przedkładany Radzie Miejskiej w terminach ustawowych.

Pod tym względem mamy ścisłe przepisy, a mianowicie: Rozporządzenie III Min. Spraw Wewnętrznych z dnia 16/VIII 1924 r. do Ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych, gdzie w par. 10 do art. 70 wyżej wymienionej Ustawy postanawia się, że Gminy Miejskie większe do 1-go grudnia winny już budżet wnieść uchwalony, aby w tym terminie przedłożyć go do Władzy Nadzorczej do zatwierdzenia Rozporządzenie powyższe wyszło później, jak wymagają terminy w nim wskazane i obowiązujące sporządzenie i uchwalenie budżetu i dlatego dosłownie nie może być wprowadzone w życie jeszcze w bieżącym okresie gospodarczym. Pewne opóźnienie tegoroczne wynika z tego, że Magistrat dopiero w końcu listopada mógł wykończyć prace budżetowe, również Komisja Finansowo - Budżetowa potrzebowała szeregu posiedzeń na rozpatrzenie preliminarza, zresztą preliminarz wykończony przez Magistrat

po upływie dni 14 od dnia jego wyłożenia do publicznej wiadomości winien być wniesiony pod obrady reprezentacji miejskiej. Wszystko to wpłynęło, że nie w listopadzie, a w grudniu Rada Miejska budżet rozpytruje, ale rozpatruje go jeszcze przed rozpoczęciem nowego okresu gospodarczego. To jest fakt zasadniczy i winien być podkreślony.

Zadowolenie nasze jest całkiem uzasadnione, o ile przypomnimy sobie, że budżet 1917 roku Magistrat wykończył we wrześniu tegosamego roku, a Rada Miejska uchwaliła go w październiku. W 1919 roku przesłany w grudniu preliminarz do Min. Spraw Wewn. na skutek żądania Władzy Nadzorczej nie był uchwalony przez Radę Miejską i cały ten rok gospodarowaliśmy bez budżetu. Preliminarz na 1921 rok był uchwalony przez Radę Miejską w lutym 1922 roku; nawet w pierwszej połowie 1924 roku gospodarka nie była oparta na uchwalonym budżecie, bo chociaż ten już w kwietniu był wykończony przez Magistrat, jednak wpłynął na Radę Miejską w czerwcu, ale był uchwalony później. Tak dawniej było.

Na pocieszenie musimy stwierdzić, że nie byliśmy wyjątkiem, a nawet dla gospodarki państwowej na 1925 rok obowiązuje prowizorjum na 2 miesiące, gdyż Sejm nie zdążył uchwalić całego budżetu.

My zaś będziemy mogli rozpocząć 1925 rok z budżetem uchwalonym, o ile Rada Miejska zakończy swoje debaty na dzisiejszem i jutrzejszem posiedzeniu.

Budżet nadzwyczajny na 1925 rok.

Preliminarz na 1925 rok w układzie swoim niewiele się różni od budżetu na rok bieżący, dobrze Panom znanego. Jedynie Magistrat nie przedkłada razem z budżetem zwyczajnym budżetu nadzwyczajnego, albowiem budżet nadzwyczajny uzależniony jest od uchwalonej przez Radę Miejską pożyczki amerykańskiej na budowę: kanalizacji, wodociągów, rzeźni i hali targowych. Kiedy preliminarz na 1925 r. był sporządzany, pertraktacje z konsorcjum amerykańskiem nie były jeszcze wykończone i niewiadomo było, jakie obciążenie z tytułu nowych inwestycji spadnie na budżet zwyczajny, oraz, jaka część robót nadzwyczajnych wykonana będzie w 1925 roku. Obecnie o tyle jest już jasne, że budżet nadzwyczajny na szereg lat posiada swoje pokrycie w pożyczce amerykańskiej i roboty, które z tej pożyczki będą wykonane, stanowić będą główną treść budżetu nadzwyczajnego. Czy budżet nadzwyczajny na najbliższy rok będzie przewidywać oprócz tego inne pozycje?

Odpowiedzieć już obecnie można, co do przewidywań konkretnych, a mianowicie—nasz budżet nadzwyczajny w 1925 r. obciążać również będzie udział miasta w budowie tramwai i elektrowni, co razem z poprzednio wymienionemi inwestycjami będzie stanowić główną treść naszych robót budowlanych w okresie najbliższych kilku lat. Do tego najwyżej może być dodana budowa szkoły, czy innego gmachu, i to o tyle, o ile miasto na to znajdzie odpowiednie fundusze. Chociaż zdaje się, że wykonanie warunków umowy z amerykanami i budowa elektrowni i tranwai musi z konieczności w okresie najbliższych kilku lat odsunąć na dalszy plan wszystkie inne zamierzenie nadzwyczajne.

Więc nad budżetem nadzwyczajnym ujętym w szereg pozycji dochodowych i rozchodowych, będzie jeszcze się zastanawiać Świetna Rada i jednocześ nie odpowiednio skoreguje końcowe sumy budżetu zwyczajnego, obecnie rozpatrywanego.

Razem z wejściem w życie umowy amerykańskiej musi miasto ponosić znaczne ciężary na opłacanie rat amortyzacyjnych, procentów i prowizji dla Banku, które to pozycje w ogólnej cyfrze należy dodać do budżetu zwyczajnego i wstawić jednocześnie do dochodów odpowiednie pozycje, przekazane przez Państwo źródeł dochodowych, jakie pozwolą miastu wywiązać się z przyjętych zobowiązań, o czem już Rada Miejska jest poinformowana.

Jednak taka poprawka budżetu zwyczajnego uzależniona od ustalenia cyfr budżetu nadzwyczajnego, bynajmniej nie może wpływać na rozpatrywanie preliminarza przedłożonego, albowiem on zawiera wszystkie zamierzenia zwyczajne miasta, uwarunkowane ustawami, rozporządzeniami Władz Państwowych i potrzebami życia miejskiego, które miasto musi wykonać niezależnie od tego, czy rozpocznie w 1925 roku budowę kanalizacji i innych urządzeń miejskich, i czy takowe będzie budować z pożyczki amerykańskiej czy też zdobędzie inne źródła nadzwyczajne.

Taki projekt budżetu zwyczajnego, opartego w swej części dochodów i rozchodów na Ustawach, Rozporządzeniach Władz Państwowych, uchwałach Rady Miejskiej, oraz potrzebach życia miejskiego — jest przedłożony Świetnej Radzie i będzie przedmiotem jej rozpatrywania.

Iść dalej w polityce nadzwyczajnej tym spokojniej będziemy mogli, gdy opanujemy i zaspokoimy wszystkie potrzeby bieżące życia miejskiego.

Układ budżetu zwyczajnego na 1925 rok.

Preliminarz rozpatrywany składa się z 2-części:

Budżetu administracyjnego i budżetu przedsiębiorstw miejskich. Wyodrębniliśmy budżet przedsiębiorstw miejskich już w roku bieżącym, wychodząc z rozdziału gospodarki miejskiej, opartej na zasadach publiczno-prawnych, od gospodarki o charakterze prywatno-prawnym, posiłkującej się sposobami handlowemi i pokrywanej z dochodów własnych przedsiębiorstw.

Pod tym względem wyszły już przepisy w Rozporządzeniu Pana Prezydenta Rzeczpospolitej o obowiązku i sposobie pokrywania wydatków przez Związki Komunalne z dnia 17/VI 1924 roku, w których Władza Nadzorcza zarządza konieczność rozdziału budżetu Związków Komunalnych na część budżetu administracyjnego i budżetu przedsiębiorstw. Więc w części administracyjnej znajdują się po stronie wydatków zadania gminy miejskiej w dziedzinie administracji publicznej, zarząd własnym majątkiem oraz to, co gmina działa dla podniesienia dobrobytu materjalnego, duchowego i zdrowia swoich mieszkańców, zaś po stronie dochodów wszystkie te źródła, które Państwo przekazało Samorządom, na pokrycie ich wydatków lub z których uprawniło ich korzystać. Do tej pory nie posiadaliśmy żadnych przepisów o budżetowaniu.

Postanowienia z dnia 17/VI,1924 r. chociaż bardzo ogólnikowe, stanowią pierwszy krok, zmierzający do ujęcia w jedne ramy gospodarki samorządowej, bez czego wszelkie porównania są niemożliwe. Jednak te przepisy zbyt ogólne nie przesądzają jak ułożyć treść części administracyjnej budżetu i części przedsiębiorstw miejskich. Późniejsze rozporządzenia mają dać odpowiedź w tym względzie. Dla budżetu na 1925 rok Magistrat zachował nazwę rozdziałów, tytułów i paragrafów, jak w budżecie poprzednim, i materjał budżetowy ujął w ramy wydziałów z małemi od uchyleniami, koniecznemi dla lepszego uwypuklenia poszczególnych zadań gospodarki miejskiej.

Spodziewać się należy, że przyszłe budżety co do ich układu mogą ulec zmianie, albowiem układ wydziałami najlepszym nie jest i nie pozwala zgrupować materjału systematycznie, gdyż zdarza się, że w jednym wydziale są załatwiane dość różnorodne sprawy.

Nasz wydział gospodarczy zajmuje się: sprawą ogniową, zakładem kominiarskim, administruje słupami ogłoszeniowemi, czy też zaopatruje w materjały piśmienne, opał, światło cały Magistrat. Jest to działalność dość różnorodna. Inny wydział, naprzykład Zdrowia Publicznego obejmuje: walkę z epidemjami, szpitalnictwo, koszta kuracyjne, nadzór weterynaryjny, oraz rzeźnie miejską i t. d.

Te kilka przykładów wskazują, jak układ wydziałami jest mało przejrzysty i budżet streszczony w zestawieniu ogólnem, ułożony wydziałami zupełnie nic nie mówi. Dla scharakteryzowania budżetu ułożonego wydziała-

mi trzeba go cały przerobić i odnaleźć w wydziałach główne zadania gospodarki miejskiej. Dla tego też Magistrat zwykle zaopatruje budżet zestawiony wydziałami w tablice, w których są ujęte główne cele gospodarki samorządowej, lepiej pozwalające się zorjentować w zakresie działalności miejskiej od podziału na wydziały. Wydziały zarządzają tym, co im przekaże Magistrat i ich kompetencje określa się w zależności od szeregu okoliczności przypadkowych i prowizorycznych.

Budżet m. Lublina również zmieniał kilka razy swój układ i sposób układania budżetu wydziałami stosujemy dopiero od 1921 roku.

Ocena przyszłości.

Zanim przejdę do omówienia preliminarza budżetowego na 1925 rok, należy spojrzeć wstecz i ocenić przebytą drogę przez samorząd m. Lublina, aby wyraźniej stanęły przed nami cele—dokąd idziemy. Moment dla oceny przyszłości wybrany jest tym odpowiedniejszy, że od roku 1925 zaczynamy w Lublinie gospodarkę komunalną z uchwalonym budżetem i jednocześnie od tego roku nowe inwestycje przeobrażać będą stopniowo i systematycznie wygląd miasta, wzbogacając go we wszystkie nowoczesne urządzenia, do których dąży Samorząd od pierwszej chwili swego powstania, ale których różne warunki wcześniej nie pozwoliły urzeczywistnić. Zamykamy więc na 1924 rok pierwszy etatp życia samorządowego, etatp nad wyraz trudny, albowiem przypada on na okres okupacji austrjackiej i na okres budowy naszej państwowości. W jednym i w drugim okresie czynnik obywatelski z powodu trudnych warunków nie mógł rozwinąć całej swej twórczej mocy i przysporzyć miastu nowych dóbr w postaci nowoczesnych urządzeń. To, co chciał zrobić, musiało pozostać w treści godnych zanotowania uchwał reprezentacji miejskiej. Uchwały czekały długo na urzeczywistnienie i teraz mogą być realizowane, kiedy nastąpiła odpowiednia poprawa warunków politycznych i finansowych Rzeczypospolitej Polskiej. Dopiero teraz będziemy realizować upragnione urządzenia miejskie, a więc należy wytłómaczyć naszych poprzedników i usprawiedliwić nas samych, że wcześniej nie mogliśmy rozbudowywać gospodarki miejskiej. A usprawiedliwimy odrazu, gdy wspomnimy sobie główne momenty życia samorządowego za cały poprzedni czas.

Okupacja austrjacka

Samorząd miejski za czasów okupacji powołany był do życia na podstawie rozporządzenia Naczelnego Wodza Armji z dn. 18/VIII — 1916 r. i obdarzał na papierze Gminy Miejskie dość szerokim zakresem działania, przeciwstawiając się dotychczasowym zadaniom, sprawowanym przez nasze miasta pod ścisłą kontrolą władz rosyjskich i od niehuzależnionym. Jednak rozporządzenie to posiadało charakter tylko papierowy i społeczeństwo polskie wkrótce się przekonało, że samorząd miejski miał służyć tylko do tego, aby przełożyć ciężary z okupantów na barki społeczeństwa. Swoboda okupantów niewiele nas pociągała, a nawet okazała się wielkiemi fikcjami, obliczonymi na efekt, gdyż przekazując Gminie Miejskiej nowe zadanie do spełnienia, okupanci nie przekazali jej żadnych źródeł dochodowych, i w tym trudniejszych warunkach znalazła się pierwsza Rada i pierwszy nasz Zarząd Miasta. Pierwszy Samorząd w Lublinie najlepsze chęci i zdolności organizacyjne, wkrótce spostrzegł całą ułudę rozszerzenia swobód komunalnych pod t. zw. opiekuńczymi skrzydłami okupantów.

Był to okres nowych poczynań wspaniałych wysiłków czynników społecznych, ale nader blady w swoich wynikach, gdyż nie oparty o grunt dostatecznych zasabów materjalnych.

Cyfry są nader ciekawe, jeżeli porównamy dochody miasta Lublina w latach 1914, 1917 i 1918.

WYSZCZEGÓLNIENIE	1914 r. %	1917 r. %	1918 r. %
Z majątku miejskiego, przedsiębiorstw i opłat zakorzystanie z urządzeń miejskich	20,40	31,96	18,90
Z podatków i opłat	76,14	49,23	28,95
Różne wpływy	3,46	0,49	0,95
Z pożyczek	—	18,32	51,20

Tablica powyższa wyraźnie nam mówi, jak wraz ze swobodami samorządowemi został zdezorganizowany system dochodów miejskich. Lepszego przykładu nie potrzeba. Teraz zrozumiemy, dlaczego w tych latach, oraz w następnych musieliśmy się uciekać do eksperymentowania w dziedzinie podatkowej, dlaczego musieliśmy poraz pierwszy zwrócić się do podatków pośrednich i wprowadzić podatek wwozowy, dlaczego coraz to nowe źródło dochodowe powstawało i kiedy okazało się mało praktyczne, wtedy zaniechano jego pobór. Jednak wszystkie te wysiłki i eksperymenty podatkowe były bez efektu, istotnie było to, że dla pokrycia wydatków zwyczajnych należało aż połowę dochodów czerpać z pożyczek.

Co się tyczy wydatków, to nie można pominąć szeregu poczynań, które w tym okresie zjawiają się w budżecie miejskim. Ówczesna Rada i Magistrat miały wielką odwagę, aby wprowadzać i dobrze organizować całkiem nowe działy pracy samorządowej. Przypomnę tylko, że w roku 1917 została zorganizowana milicja miejska w składzie 173 osob, która pochłonęła w 1917 roku 20,73% ogółu wydatków, a w 1918 roku 16,5%, że w tym okresie czasu miasto weszło na drogę szerokiej akcji w kierunku dobroczynności, szkolnictwa i zdrowia publicznego. Każdy z tych działów wymagałby szerszego omówienia, aby sprawiedliwie ocenić to, co miasto spotrafiło i mogło dobrego zrobić w tym względzie, niezależnie od szczupłości swoich środków. Wtedy poraz pierwszy zorganizowany był na szerszych podstawach Wydział Budowlany, aby mógł przystąpić do pomiarów miasta i ogłosić konkurs na plan regulacyjny. Nie wszystkie te działy w przyszłości pozostały w tym samym zakresie. Odebrano nam milicję, zmienił się stosunek do szkolnictwa i przestaliśmy opłacać siły nauczycielskie, jak w roku 1917 i 1918 akcja w kierunku dobroczynności zmodyfikowała się i zamiast prowadzić liczne kuchnie miasto otworzyło swoje sierocińce, prowadzi ochronki, żłobki i. t. p.

Najlepszem sprawozdaniem z działalności samorządu miejskiego w roku 1917 i 1918 będzie zestawienie personelu i służby miejskiej w tym czasie porównanym z 1914 r. W roku 1914 było 268 osób służby i personelu miejskiego. W 1917 roku 508, a w 1918—733. Oto cyfry.

	Ogółem	Urzędnicy i Wydział Aprowizac.	Milicja (Policja)	Straż Ogniowa i Tabor asenizacyjny	Asenizacja	Służba niższa
Rok 1914	268	60	99	71	—	38
Rok 1917	508	155	173	67	55	58
Rok 1918	733	171	186	101	67	208

Nowe agendy miejskie wymagały przyjęcia nowego personelu i zestawienie ilości służby świadczy o chęci zakreślenia szerokich granic dla organizowanych działów gospodarki miejskiej. Jednak wydajność pracy nie zawsze szła w parze z ilością personelu i miasto nie mogło w przyszłości zachować tak licznej służby i urzędników, bynajmniej nie zmniejszając zakresu działania należących do miasta agend.

Należy dla orjentacji nadmienić, że preliminarz na 1925 rok przewiduje 328 osób personelu, w tem 123 osób personelu, administracyjnego, ściśle biur magistrackizh, a 205 osób zakładów i instytucji miejskich. Nie włączono tu personelu przedsiębiorstw miejskich.

Ale początki zwykle są trudne, a ponieważ kompentencja samorządu nie była ściśle ustalona, więc tworzono dla poszczególnych działów szereg organizacji, a następnie życie za pomocą swej surowej zasady zmuszało przestrzegać, aby opłacał się każdy wydatek nieubłaganie zmuszało stosować to, co się nie opłacało i gospodarczo okazywało się zbędnem. Wiele poprawek należało poczynić od roku 1917 w organizacji pracy miejskiej zanim doszliśmy do rezultatów, uwidocznionych w preliminarzu na 1925 r.

Działalność Samorządu w tym okresie czasu zaledwie wyłaniała się ze skalistego gruntu niewoli politycznej, czekała jaśniejszch dni cała twórcza moc narody polskiego i dlatego też z życzliwością oceniamy wysiłek społeczeństwa w czasie okupacji, pozbawionego wszelkiej pomocy, a szczególnie pozbawionego dostatecznych środków materjalnych. Pomników trwałych z tego okresu nie pozostawiła gospodarka miejska, ale bezsprzecznie ożywiał ją jak najlepszy entuzjazm pracy dla dobra miasta i dla dobra narodu.

(D. c. n.).

Sprawozdanie

z działalności Wydziału Zdrowia Publicznego za październik, listopad i grudzień 1924 r.

Biuro Wydziału.

Wpłynęło spraw	1092
Pozostało z poprzedniego okresu	74
Załatwiono spraw	1384
W tem 410 spraw wynikłych z bezpośred. działania Wydziału	
Pozostaje niezałatwionych spraw	192

ODDZIAŁ SANITARNO-LEKARSKI.

Przebieg chorób zakaźnych:

Nazwa choroby	Pozostało z poprzedniego okresu	Zanotowano nowych wypadków	Razem	Z tej liczby: Wyzdrowiało	Z tej liczby: Zmarło	Pozostaje na 1.I.25 r.
Tyfus brzuszny	11	32	43	24	4	15
Tyfus plamisty	—	3	3	1	—	2
Dyzenterja	1	1	2	2	—	—
Szkarlatyna	23	73	96	65	5	26
Dyfteryt	1	8	9	6	1	2
Róża	2	2	4	3	—	1
Tężec	—	1	1	—	1	—
Razem .	38	120	158	101	11	46

W porównaniu z okresem ubiegłym (lipiec, sierpień i wrzesień) przebieg chorób zakaźnych przedstawia się jak następuje:

Duru brzusznego zanotowano 32 wypadki, w ubiegłym zaś okresie 25, czyli że obecnie więcej o 7 wypadków. Zachorowania miały miejsce: w śród-

mieściu 11, na przedmieściach i w dzielnicach oddalonych 18, w szpitalu Szarytek 2 i w szpitalu Dziecięcym 1; w liczbie zanotowanych zachorowań: chrześcijan 30 żydów 2.

Duru plamistego zanotowano 3 wypadki, w poprzednim zaś okresie 1 wypadek, obecnie przeto więcej o 2 wypadki. Zachorowania miały miejsce: ul Kowalska Nr. 4, Lubartowska 23 i Krak.-Przedm. Nr. 1; chrześcjan2, żydów 1.

Zachorowań na dur powrotny w poprzednim i obecnym okresie nie było.

Dyzenterji zanotowano 1 wypadek (Zamojska 30, chrześcjanin), w poprzednim zaś okresie było 2 wypadki. Obecnie zatem mniej o 1 wypadek.

Szkarlatyny w obecnym okresie zanotowano 73 wypadki, w ubiegłym zaś 49, czyli że obecnie więcej o 24 wypadki. Na szkarlatynę chorowały przeważnie dzieci w wieku szkolnym do lat 15, ponad lat 15 było zaledwie 2 wypadki; notowane wypadki miały miejsce w różnych dzielnicach miasta; chrześcijan 55, żydów 18.

Nadto stwierdzono: 8 wypadków dyfterytu, 2 róży i 1 tężca. Notowania jednak dyfterytu i róży nie są ścisłe, ponieważ niewszystkie wypadki na te choroby są zgłaszane do Wydziału Zdrowia Publicznego.

Wypadków pokąsania przez zwierzęta podejrzane o wściekliznę nie było.

Ogólnie biorąc stan sanitarny miasta pod względem szerzenia się chorób zakaźnych w porównaniu z okresem ubiegłym pogorszył się, a mianowicie: zachorowania na tyfus brzuszny zwiększyły się o 7 wypadków, tyfus plamisty o 2, szkarlatyna o 24, dyfteryt o 4, oraz stwierdzono 1 wypadek tężca, którego w poprzednim okresie nie było. Natomiast zmiejszyła sie licz a zachorowań na dyzenterję o 1 wypadek i róży również o 1.

Pogorszenie zostało wywołane zwiększeniem liczby zachorowań na tyfus brzuszny i szkarlatynę, szczególnie na tę ostatnią, niemniej jednak choroby te wykazują, już tendencję zniżkową, co wynika z tego, że w ubiegłym okresie t. j. w 3-im kwartale zanotowano tyfusu brzusznego więcej o 15 wypadków, a szkarlatyny o 39 od poprzedniego kwartału, podczas gdy stosunek ten za obecny okres do 3-go kwartału, jak wynika z przytoczonych liczb, jest znacznie mniejszy.

W roku 1923 w miesiącach październiku, listopadzie i grudniu, ogólna liczba ostrych chorób zakaźnych wynosiła 79 wypadków, t. j. mniej o 41 niż w obecnym okresie.

Lekarze Dzielnicowi.

Liczba meldunków u chorych .	219
Liczba zbadanych chorych według meldunków	218
Liczba dokonanych sanitarnych oględzin posesji, sklepów spożywczych i t. p.	306
Sporządzono protokułów karnych	26
Liczba orzeczeń sądowo-lekarskich	7
Udzielono porad bezpłatnie robotnikom miejskim	374
Zbadano stan zdrowia reflektantów na służbę miejską i na wstęp do rzeźni miejskiej . .	21
Brano udział w komisjach organizowanych przez inne Wydziały Magistratu i instytucje państwowe	12

Bezpłatne Ambulatorjum Miejskie.

Udzielono porad lekarskich w chorobach;

wewnętrznych . . .	716
chirurgicznych . . .	305
kobiecych	21
uszu, nosa i gardła . .	81
ocznych	447
skórnych i wenerycz. .	66
gruźlicy	27
zębów	20
innych	36
Razem .	1719

Ogólna liczba dni przyjęć . . . 74

W porównaniu do poprzedniego okresu udzielono porad mniej o 395.

Laboratorjum Miejskie.

Liczba dokonanych analiz:

mąki	4
chleba	48
mleka	311
masła	17

śmietany i śmietanki	38
mięsa i wędlin . .	218
innych analiz . .	122
Razem .	758

w tem:

Liczba prób, uznanych za niezdatne do użytku lub zepsute . . 28

Liczba prób, w których wykryto zafałszowania 65

W porównaniu do poprzedniego okresu dokonano analiz mniej o 40, wykryto zafałszowań tyleż co i w poprzednim okresie, i zepsucia więcej o 19.

Zakłady dezynfekcyjne i kąpielowe.

Wykąpano i odwszono osób . 10709

w tem:

z ochron i szkół powszechnych 6567

Odświerzbiono 7

Zdezynfekowano rzeczy . sztuk 528

Zdezynfekowano mieszkań (ubik.) 142

W porównaniu do poprzedniego okresu wykąpano więcej o 2229 osób, odświerzbiono mniej o 4 osoby, zdezynfekowano rzeczy więcej o 109 sztuk i zdezynfekowano mieszkań więcej o 39 ubikacji.

Oddział Weterynaryjny

Choroby zakaźne u zwierząt domowych:

Zaraza płuc u bydła 138

Szczepień ochronnych u zwierząt domowych nie dokonywano.

Wywóz zwierząt domowych:

bydła rogatego .	865
koni	16
świń	368
Razem .	1249

Zwierzęta domowe załadowane zostały na stacji Lublin do Warszawy, Mysłowic, Krakowa, Oświęcima i Pragi Czeskiej. Największą ilość zwierząt domowych wysłano do Warszawy.

W porównaniu z ubiegłym okresem wysłano więcej bydła o 363 sztuki, koni mniej o 17 sztuk i świń mniej o 993 sztuki.

Wywóz produktów zwierzęcych:

	kg.	szt.
wędlin	2110 kg.	
słoniny i sadła .	10000 „	
mięsa cielęcego	150 „	
drobiu bitego .		1123 szt.
pęcherzy cielęc.	700 „	
skór cielęcych .		2972 „
skór bydlęcych .		567 „
skór końskich		293 „
skór baranich	400 „	200 „
kiszek . .	900 „	
kości rąbanych .	40000 „	
szerści bydlęcej	7065 „	
wełny . . .	5360 „	
Razem .	66685 kg i	5155 szt.

Wędlinę załadowano do Warszawy.
Słoninę i sadło do Łodzi.
Mięso cielęce do Warszawy.
Drób do Warszawy.
Pęcherze do Gdańska.
Skóry cielęce do Radomia, Gdańska, Międzyrzeca i Warszawy.
Skóry bydlęce do Łaskarzewa, Ostrowca i Radomia.
Skóry końskie do Swisłoczy, Białegostoku.
Skóry baranie do Międzyrzeca i Łaskarzewa.
Kiszki do Warszawy.
Kości do Oświęcima i Strzemieszyc.
Szerść do Stencza i Skoczewa.
Wełnę do Kosowa, Wrzostowic, Białegostoku, Turmonda, Tomaszowa i Łodzi.

W porównaniu z ubiegłym okresem wywieziono mniej o 95232 kg. i 13444 sztuk produktów zwierzęcych.

Skonfiskowano mięsa nieostemplowanego.

wieprzowiny	55 kg.
wołowiny	517 „
cielęciny i baraniny . . .	150 „
podrobów cielęcych oraz 3 łebki i 24 nóżki	13 „
Razem .	735 kg.

Skonfiskowane mięso rozdano:

Przytułkowi św. Ducha . .	86 kg.
Schronisku Starców i Kalek . 3 łebki i 24 nóżki.	50 „
Sali Sierot	81 „
Domowi Zarobkowemu . .	109 „

Sierocińcowi Miejskiemu	. .	94	„
Szpitalowi św. Jana Bożego	.	63	„
Domowi Sierot Wojennych	.	67	„
Szpitalowi św. Józefa	. . .	45	„
Kuchni św. Wincentego	. .	89	„
Bursie Stanisława Kostki	. .	51	„
Razem	.	735	kg.

W okresie sprawozdawczym skonfiskowano mięsa więcej o 259 kg.

Rzeźnia Miejska.

Zabito:

świń	6450	sztuk
bydła rogatego	3210	„
jałowizny . .	478	„
cieląt . . .	1340	„
owiec . . .	396	„
Razem .	11874	sztuk

W okresie sprawozdawczym zabito więcej o 833 sztuki.

Dowieziono tusz:

bydła rogatego .	22	sztuk
świń	$22^3/_4$	„
Razem .	$44^3/_4$	sztuk

Dowieziono więcej o $19^3/_4$ sztuk.

Zniszczono tusz:

świń wskutek włośnicy . . .	13	szt.
„ „ różycy	5	„
„ „ wągrzycy . . .	2	„
Razem .	20	szt.

Zniszczono tusz o 18 sztuk mniej niż w poprzednim okresie.

Prezydent miasta: (—) *C. Szczepański.*

Szef Wydziału: (—) *L. Radliński.*

Ogłoszenia.

OGŁOSZENIE.

Magistrat m. Lublina podaje do wiadomości, iż uchwalony przez Radę Miejską w dn. 30/XII 1924 r. statut o podatku od spadków i darowizn na rzecz m. Lublina, zatwierdzony został postanowieniem Pana Wojewody Lubelskiego z dn. 2/II 1925 r. za L. 126/III.

STATUT

o podatku od spadków i darowizn na rzecz m. Lublina.

1.

Na zasadzie art. 16 Ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. Ust. № 94 poz. 747) wprowadza się na rzecz m. Lublina podatek od spadków i darowizn.

2.

Podatkowi podlegają wszystkie spadki i darowizny, które podlegają państwowemu podatkowi od spadków i darowizn, a których przedmioty znajdują się w obrębie miasta Lublina,

3.

Podatek wynosi 10% państwowego podatku od spadków i darowizn. Jeżeli przedmioty, podlegające państwowemu podatkowi od spadków i darowizn znajdują się także w obrębie innego Związku Komunalnego, pobiera się w takiej części, jaka odpowiada stosunkowi czystej wartości przedmiotów, znajdujących się w obrębie miasta Lublina do całej podstawy wymiarów.

Długi, z wyjątkiem zabezpieczonych na nieruchomościach uważa się jako ciężące na wszystkich przedmiotach w stosunku do ich wartości.

4.

Do uiszczenia podatku miejskiego obowiązany jest płatnik państwowego podatku od spadków i darowizn.

5.

Wymiar i pobór podatku uskutecznia Magistrat, który może ze swej strony upoważnić do tej czynności organy pobierające państwowy podatek od spadków i darowizn. Za czynności tych organów przy wymiarze i poborze podatku komunalnego może być im przyznane z funduszu Związku Komunalnego wynagrodzenie do wysokości 2% pobranego podatku.

6.

Płatnicy podatku komunalnego w wypadku, gdy pobierany jest bezpośrednio przez Magistrat, winni przedstawić temuż Magistratowi najdalej w ciągu dni 14 od dnia wykonania wymiaru państwowego podatku wszystkie dane, dotyczące wymiaru tego podatku. Wymiar podatku komunalnego Magistrat uskutecznia na podstawie powyższych danych, tudzież innych danych, otrzymanych w sposób przewidziany w art. 44 Ustawy z dn. 11/VIII 1923 r. (Dz. Ust. № 94 poz. 747).

7.

Wymierzony przez Magistrat podatek komunalny winien płatnik uiścić do dni 14 po doręczeniu nakazu płatniczego. O ile zaś podatek pobierany jest przez organy uprawnione do poboru podatku państwowego (par. 4) winien być uiszczony równocześnie z podatkiem państwowym.

8.

Odwołanie w sprawach wymiaru podatku wnosić należy w terminie i trybie, przewidzianym w art. 48 Ustawy z dn. 11/VIII 1923 r. (Dz. Ust. № 94 poz. 747).

9.

Nieuiszczony w terminie podatek ściągnięty będzie w drodze przymusowej z doliczeniem kosztów egzekucyjnych w/g postanowień zawartych w Ust. z dn. 30/VII 1924 r.

(Dz. Ust. № 73 poz. 721) o poborze od zaległości w podatkach bezpośrednich, oraz o należytościach stemplowych kar za zwłokę, odsetek za odroczenia, tudzież kosztów egzekucyjnych (Okólnik Min. Spr. Wewn. № 100 z dn. 30/IX 1924 r.)

10.

Kary podlegają przepisom art. 62—67 Ust. z dn. 11/VIII 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. № 94 poz. 747.

11.

Przepisy Wykonawcze do niniejszego statutu wyda Magistrat.

12.

Statut niniejszy wchodzi w życie po zatwierdzeniu go przez Władzę Nadzorczą z dniem ogłoszenia w sposób w danej miejscowości przyjęty.

OGŁOSZENIE

Magistrat m. Lublina niniejszym ogłasza, że uchwalony przez Radę Miejską w dn. 30 XII 1924 r. statut o opłatach od umów o przeniesieniu własności nieruchomych na rzecz m. Lublina, zatwierdzony został postanowieniem Pana Wojewody Lubelskiego z dn. 2/II 1925 r. za L. 125/III.

STATUT

o opłatach od umów o przeniesieniu własności nieruchomych na rzecz miesta Lublina.

Na zasadzie art. 18 Ustawy z dn. 11/VIII 1923 r. (Dz. Ust. R. P. № 94 poz. 747), oraz Ustawy z dn. 31/VII 1924 r. w przedmiocie zmiany niektórych przepisów o opłatach stemplowych i kancelaryjnych, wprowadza się na rzecz miasta Lublina opłatę komunalną od umów o przeniesieniu własności nieruchomych.

1.

Opłacie tej podlegają umowy o odpłatne przeniesienie własności nieruchomych, położonych na obszarze m. Lublina, o ile te umowy nie podlegają podatkowi od spadków i darowizn.

2.

Opłata pobierana będzie na rzecz m. Lublina w wysokości 2% sumy, która służy za podstawę wymiaru państwowej opłaty stemplowej.

Do uiszczenia tej opłaty obowiązany jest solidarnie zbywca i nabywca.

3.

Wymiar i pobór opłaty uskuteczni Magistrat, który może ze swej strony upoważnić do tej czynności organy, pobierające państwową opłatę od umów o przeniesieniu własności nieruchomych. Za czynności tych organów przy wymiarze i poborze opłaty komunalnej może im być przyznane z funduszów Związku Komunalnego wynagrodzenia do wysokości 4% pobranej opłaty, zgodnie z Rozporządzeniem Ministrów: Skarbu, Spraw Wewnętrznych, Sprawiedliwości z dn. 10/I 1923 r. (Dz. Ustaw R. P. № 13 poz. 85).

4.

Płatnicy opłaty komunalnej, w wypadku, gdy pobierana jest bezpośrednio przez Magistrat, winni przedstawić temuż Magistratowi najdalej w ciągu 14 dni, po sporządzeniu aktu i uiszczenia opłaty państwowej wszystkie dane, dotyczące wymiaru tej opłaty. Wymiar opłaty komunalnej Magistrat uskutecznia na podstawie powyższych danych, tudzież innych danych, otrzymanych w sposób przewidziany w art. 44 Ustawy z dn. 11/VIII 1923 r. (Dz. Ust. R. P. № 94 poz. 747).

5.

Wymierzoną przez Magistrat opłatę komunalną winien płatnik uiścić do dni 14 po doręczeniu nakazu płatniczego. O ile zaś opłata pobierana jest przez organy uprawnione do poboru opłaty państwowej (par. 4), winna być uiszczana równocześnie z opłatą państwową.

6.

Odwołanie w sprawach wymiaru opłaty wnosić należy w terminie i trybie, przewidzianym w art. 48 Ustawy z dn. 11/VIII 1923 r. (Dz. Ustaw № 94 poz. 747).

7.

Nieuiszczona w terminie opłata ściągnięta będzie w drodze przymusowej z doliczeniem kosztów egzekucyjnych według postanowień, zawartych w Ustawie z dnia 31/VII 1924 r. (Dz. Ust. № 73 poz. 721) o poborze od zaległości w podatkach bezpośrednich, oraz o należytościach stemplowych, kar za zwłokę, odsetek za odroczenia, tudzież kosztów egzekucyjnych, (Okólnik Min. Spr. Wewn. № 100 z dn. 30/IX 1924 r.)

8.

Wykroczenia przeciwko przepisom o wymiarze i poborze opłat podlegają karze zgodnie z art. 62—67 Ustawy z dn. 11/VIII 1923 r. i par. 2 Rozporządzenia Min. Skarbu, wydanego w porozumieniu z Min. Spr. Wewn. (Dz. Ustaw R. P. Nr. 19 poz. 134).

9.

Przepisy Wykonawcze do niniejszego statutu wyda Magistrat.

10.

Statut niniejszy wchodzi w życie po zatwierdzeniu przez Władzę Nadzorczą z dniem ogłoszenia w sposób w danej miejscowości wskazany.

Treść № 7—8.

Wydawnictwo Zarządu miasta Lublina. — — Redaktor L. Radliński.

Drukarnia Magistratu m. Lublina.